

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl. Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult. Pentru monarhia: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl. Pentru România și străintătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci. Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr. Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisanădiei 3. Se prenumără și la poste și la librării. În București primese abonamente de D. C. Mascu, Str. Lipsani 35. Epistole nefancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 25 August st. v.

„Care este recunoștința pentru iubirea de patrie fără de exemplu și cea de sine sacrificătoare a strămoșilor noștri? Acea, că nobilimea transilvană a fost dată afară din casa magnaților, adică nu 'i-s'a permis să intre, dîcîndu-i-se: dacă ai da pentru ideea patrie, când ai jertfit tot pentru idei mari și sublime, ai fost un măgar smintit (örült szamár)...“

De sigur, că expectorațiunea de mai sus a d-lui George Bánffy nu va contribui la răsturnarea proiectului privitor la rîscumpărarea regalilor. „P. Lloyd“ spune și motivul, pentru care nici expectorațiunea lui George Bánffy, dar' nici expectorațiunile celor adunați la Cluj n'au să-l răstoarne. Este „Gesamtheit“-ul, care are preferință în fața unor particulari, poreclii și în ținea de astăzi la ocașii „oláh mágnások“ („magnați românești“). Ear' când vine „P. Lloyd“ cu motivul seu argument, sau dacă mai place cuiva, cu argumentul seu motiv ori-și „Gesamtheit“-ul statului, pricepe pentru-cine, de care alectivitate îl doare și că colectivitatea lui are să rapoarte victoria.

Aceasta din multe cauze „valoroase“ la noi în țerile ungurești este în firea lucrurilor, și ar fi mare minune, când nisce magnaței „românești“ ar fi în stare să schimbe firea aceasta.

Nu însă soarta proiectului privitor la regalii ne îndeamnă să mai punem încă odată înaintea cetitorilor cuvintele d-lui G. Bánffy.

Ar fi și un lucru foarte de prisos, după-ce cel dintâiu și cel mai principal organ de publicitate al guvernului unguresc se pronunță atât de categoric, să mai perdem și noi, ca publicști, timpul ocupându-ne cu proiectul menționat. Vor vedea economii naționali politici ce vor face. De aci încolo a dîșilor este datoria, de a fi preocupați de obiectul cel interesant din toate punctele de vedere, de proiectul privitor la rîscumpărarea regalilor.

Cu ocașiunea aceasta noi vom altceva, lucru străin de economia politică.

Luând învîțătură dela domnii procurori de stat și dela organele oficioase ale guvernului unguresc, vom să ne încercăm și noi a ceti odată „printre linii“. Poate-că ne succede și nouă, și încă mai bine ca procurorilor

de stat și organelor oficioase ale guvernului unguresc, a afla în expectorațiunea d-lui G. Bánffy lucruri tainice, acute, care cumpenesc cu mult mai mult decât cuvintele cum se presentează la prima vedere.

Prelîngă o expectorațiunea grea, expectorațiunea conține ceva elegic, ceva ce revoacă în memorie suveniruri din trecut.

Ne aducem aminte, că în trecutul nu tocmai așa de îndepărtat, „staturile“ și „ordinele“ transilvane se feriau din toate puterile de contopirea Transilvaniei în Ungaria. A trebuit să vină undă cea viforoasă a anului 1848 pentru-ca să răpească și, fără de a da timp la reflexiune multă, să ducă „staturile“ și „ordinele“ transilvane în brațele uniunii cu Ungaria în sgomotele exclamațiilor ciudate: „unio vagy halál“ („uniune sau moarte“).

Nu cumva conține expectorațiunea d-lui Bánffy expresiunea nădușită a durerii pentru mărițișul pript, ale cărui urmări în multe privințe se vede, că și pentru Maghiari n'a fost decât desiluzionare?

Dar' trecem preste acest punct. Domnii procurori de stat și onorabilele oficioase ale guvernului unguresc nu ne vor lua în nume de rău, dacă imităndu-le vom și mai departe cu scrutarea „printre linii“.

Măncând dela porecla „oláh mágnások“, poreclă, pe care aristocrația maghiară din Ungaria proprie o dă aristocrației maghiare din Transilvania, sîntem îndreptățiți a reflecta, că așa din senin n'a putut să se scornească nici porecla aceasta.

Istoria țărilor unguresci, ceea-ce nici Hunfalvi nu e în stare a trage la îndoială, ne este martoră, că în Maramureș, în Bănat, și cu deosebire în Transilvania, în secolii medievali până târziu a existat aristocrație compusă din familii de rîmân. În Cluj până bine de curînd în balurile aristocrației, aproape de oara de pauză trebuia pentru stîmpărarea dorului să se joace un joc ardelean românesc.

Este cunoscut, că în familiile aristocratice tradițiunile familiare se păstrează mai îndelungat ca în alte familii.

De sigur, că și familiile aristocratice din Transilvania își vor fi păstrînd

în sinurile familiilor lor tradițiunile familiare. Acestea vrînd nevrînd vor aduce aminte nobilimei înalte cu deosebire originea ei românească, vor aduce aminte și împeriurările, prin care s'au metamorfosât, prefăcîndu-se din Români în Maghiari.

Aceleași tradițiuni însă se pot extinde și asupra împeriurărilor politice, care cu toată metamorfosa le hotărîa să se ferească de contopirea Transilvaniei în Țeara-Ungurescă.

Nu cumva din cuvintele d-lui G. Bánffy rîsună desiluzionarea, că după atâtea metamorfose naționale, politice, aristocratice maghiară (întitulată „oláh mágnások“) din Transilvania la finea secolului al XIX-lea se ajungă să umble cersînd o rîscumpărare mai favorabilă a regalilor?

Nu facem pretensiunea a fi infailibili. Cu toate-că nouă în cestiunea sulevată ni s'ar ședă mai mult a o preținde, fiindcă în urma verdictului nostru n'are să șadă nimenea în temniță cu anii și să plătească sute de florini amendă. Va fi sau nu va fi rîsunet de desiluzionare expectorațiunea d-lui G. Bánffy, n'are să se schimbe nimica din cauza aceasta în ordinea lucrurilor din țerile unguresci.

Dacă însă dreptatea este pe partea noastră, atunci dl George Bánffy și ceilalți de una și aceeași soarte cu dînsul se să mîngăie.

Și au cuvînt să se mîngăie, căci desiluzionarea nu o cauzează aceia, pe care moșii și strămoșii lor 'i-au părăsit, ci aceia, care ut figura docet șed în căruța, după care au alergat strămoșii lor și după care alegă și ei, dar' nu vrea să-i aștepte.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 25 August st. v.

În presa rusească începe a se discuta cestiunea unei apropieri între Austro-Ungaria și Rusia. „Novosti“ publică un articol, în care pledează pentru această apropiere. Diar rusez crede, că cercurile guvernamentale din Viena s'ar bucura, dacă s'ar îmbunătăți raporturile dintre Rusia și Austria. El declară, că el niciodată nu a fost adversar al acestei apropieri, cu toate-că ar crede, că interesele Rusiei și ale Austro-Ungariei sînt mult prea

deosebite, decât să se poată spera la o apropiată îmbunătățire a raporturilor dintre aceste două puteri. Nici Rusia nu întreaga lungea la rolul ei conducător în întreaga lume slavă și în special la o anumită măsură de înfrîurire asupra tuturor popoarelor din Balcani, și nici Austria, care fost împinsă spre Peninsula-Balcanică, nu voesc și nu poate să se lapede de înfrîurirea ei nemijlocită asupra statelor din Balcani și de grijea pentru restrîngerea înfrîuririi rusești de acolo. Cu toate acestea o apropiere de Austria, dacă s'ar pute efectul, nu numai nu ar contrădice intereselor rusești, ci ea ar fi tocmai de dorit, spre a ușora rezolvarea practică a unor cestiuni ale politice orientale rusești. Dacă Rusia nu voesc să se rîsboască cu Austria, n'ar trebui de altă parte să uite, că pe cale diplomatică nu ar pute rezolva cestiunea bulgară fără de Austria. Primul pas de apropiere ar trebui să-l facă întăiu Austria, nu Rusia.

Correspondentul din Roma al lui „Politische Korrespondenz“, pe baza unor declarațiuni ale d-lui Crispi după întoarcerea sa la Roma, crede, că poate asigura, că ministrul președinte italian este foarte mulțumit cu rezultatele ultimei sale călătorii. Despre contele Kálnoky, cu care dl Crispi mai înainte nu a convenit nici odată personal și cu care a dorit totdeauna să se întâlnească, se exprimă dl Crispi într'un mod foarte măgulitor, aproape înfulețit, și deja aceasta dovede, că ambii diplomați s'au apropiat personal și s'au despărțit în cea mai cordială înțelegere. Dl Crispi a primit convingerea, că în Viena se întîmpină cu un interes binevoitor prosperarea și desvoltarea Italiei și există dorința, de a merge împreună cu Italia în toate cestiunile europene.

Din Berlin se împărtășese oficial încredințarea prințesei Sofia, a surorii împăratului german, cu principele de coroană din Grecia. E greu a spune, dacă căsătoria aceasta va avî ori nu un caracter politic. Legături familiare dinamice au în timpul de acum puțină înfrîurire asupra raporturilor dintre state. Cu toate acestea se poate admite, că împăratul Wilhelm al II-lea nu privește căsătoria surorii sale numai din punct de vedere al fratelui, ci încă și din punct de vedere al regentului. Politica germană are o anumită predilecție pentru Greci, întocmai cum s'a arîtat aceasta și din partea Austriei în timpul din urmă, și o apropiere între statele ce constituiesc alianța triplă și între Grecia se va promova la toată întemplantarea, dacă o prințesă germană se căsătorește în Athena.

De un timp încoace se vorbesce mult despre Marocco. Acum se împărtășese din nou despre un conflict maroco-portuguesic. Înaintea de asta cu vreo o cîtăva, vreme Maroccii au năvălit asupra unor matrozi portugesici în portul dela Lavache. Cabinetul din Lissabon cere-locu dreptul și a căpitanului de port dela Lavache, pedepsirea atacatorilor și douăzeci-și-patru de salve pentru steagul portugesic. Guvernul din Tanger refuză însă această satisfacție, arîtând asupra rezultatelor unei cercetări ce a întrodus, conform căreia Portugesii au fost atacatorii.

Testamentul fericitului episcop Bob și capitolul metropolitan din Blaj. Blaj, 2 Septembrie n. 1888.

Stimate ale redactor!

Când în Nr. 182 al prețuitei „Tribuna“ am făcut unele reflexiuni la corespondența publicată în Nr. 173 al aceleiași prețuitei, atunci din capul locului am declarat, că ceea-ce voesc este, ca onor. public cetitor să nu fie indus așa de vehement în rîtăcire cu privire la unele lucruri, care nici nu se poate ocupa, nici nu se poate aștepta să se ocupe ori-și-cine. Ce atinge însă pe dl corespondent respectiv, deși am fost convîns, că însuși va vedea, că neadevîrul 'a gînit, totuși nu am avut speranță, că va tăce, și în corespondența mea a doua din Nr. 185 am și indicat temerea aceasta, când am șis, că la cestiunea această acumă, atunci voi da, deci cestiunea această sau altceiva va nega ceva din cele ce le-am susțînit și probat eu. Și nu m'am înșelat, căci dl corespondent în Nr. 188 din „Tribuna“ earși începe o replică lungă și superfluă. Dîc înadins superfluă, căci chiar la început șice dl corespondent, că „se poate, că a păcătuit contra dreptului juridic și istoric bisericesc, contra testamentului fericitului Bob sau a literelor sale fundaționale“. Dacă lăsăm afară pe „se poate“ cel pus în frunte de dl corespondent, numai ca să dea un colorit mai eufemistic recunoșterii sale, că neadevîrul 'a șis, atunci rîmâne pur și simplu aceea, că însuși dînsul recunoaște, că a greșit în contra dreptului și a istoriei bisericii noastre, pe care nu le cunoaște. Aci putea să încete și să nu mai umble cu sofisme în fund de năcazul, în care însuși s'a înșecat.

Fiindcă însă dl corespondent cu sofismele sale umbă a încerca pe oameni nededăți, de aceea eu iarăși toate drepturile, declarînd dela început, că susțin și acum toate cele 10 păcate ale dlui corespondent, și anume:

1. Că nu este adevărat ceea-ce a susțînit dl corespondent, că episcopul Bob prin fundarea capitolului a voit a da impuls de activitate numai clerului extern și nu și celui

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Literatură populară.

I.

Fata amăgîită.

Pe cel deal, pe cel colnic, Merge-o puică și-un voinic, Da puicuța Tilinca, Și din graiu așa grăia: „Hai bădiță de mă ia, Pînă-'s fată tinere, Că dac'oi mai bîtrîni Nimînu n'oi trebui.“

„Du-te 'n căsarme cu el, Și dî cără frate-tău: „Să trînești frățiorul meu „Cu vinuț ca Marmazeu!“

„Scobori voinic de mă ia, C'am împlinit voea ta. „Frunză verde de gîndur „Ți-am făcut pe gîndur tîu.“

II. Petru.

Sub poale de codru verde Mitutel focșor se vede, Nu sciu focu-'i potolit? Ori de feciori ocultat? Nu sciu de ce-'s, cîncispefece, Și frig carne de berbece, Nu o frig precum se frige Ci o 'ntorc tot în cărlige. Feciorii se tot gîndiau, Hărîmbășă nu-'și gîsiau; Unul însă se afla, Mică hîrtie scria Ș'i la Petru trimetea, C'acel Petru Haiduc Petru, Hărîmbășă se le fie. Cine cartea o ducea, Pe Petru 'n casă-'l gîsiau, Tot cu cină Cu lumină.

Dacă hîrtia-adecea, Petru iute-o desfăcea; Lăsa mina, Și lăuna, Cruce cu mîna făcea Și hîrtia o cetia. Dacă hîrtia gata Lacrimile-'l inunda. Maica, măicuța sa, Ea din graiu așa grăia: — „Petre, Petre, și-al meu drag, Eu nu sciu ce-'i de-al tîu cap, Cîte cărți tu ai cetit Lacrimi nu te-au podidit, Dar' asta pân' o cetiși N'o putuși ceti de plîns.“ El din graiu așa grăia: — „Maică, măicuța mea, Cole în sus mai din sus „Multă ceată că s'a strîns, În poiana hoțului, „Sub poalele codrului, Sînt cîncispefece feciori, „Tot voinici ca nisce flori, „Rași la barbă, „Groși la ceafă, „Scurți la mîna „Groși la vîna, „Că musteți 'n virvurici, „Cum stă bine la voinici, „Dela ei carte-am primit, „Hărîmbășă m'au pofîit.“

Atunci dragă maică-sa Lui din graiu așa-'i grăia: — „Petre, Petre dragule, „Septule și puile, „Sept frați tu ai avut „Ca hărîmbăși au perit, „Tu încă dac'ai primi „Ca hărîmbășă vei peri, „Pe tin' de nu te-oiu avî „Eu cu cine-oiu rămîne?“

Nr. 250/1888.

[618] 2-3

Concurs.

Devenind vacante următoarele stipendii, și anume:

- 1. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Marinovic”, pentru studenți de gimnasiu.
2. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană”, pentru studenți de gimnasiu.

Mai departe fiind vacante:

- 3. Un ajutor de 20 fl. pe an din fundațiunea „Tofaleană”, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune Tofaleu, care ar voi să învețe vre-o meserie oare-care.
4. Patru ajutoare à 25 fl. pe an, menite pentru tineri Români, care voesc a învăța vre-o meserie, dar mai cu seamă: rotăria, lennăria (bărdășia), făurăria, măsăria (têmplăria), cismăria, pălăria, curelăria, șelăria mașinăria agricolă.

Prin aceasta se excrie concurs.

Cererile au a se înainta comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” în Sibiu până la 30 Septembrie st. n. 1888.

Cererile întrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A 1-2 au să acludă la suplicile lor:

- a) Carte de botez în original sau în copie legalizată;
b) testimoniu școlastic de pe semestrul al II-lea al anului școlar premergător;
c) atestat de frecvență dela direcțiunea institutului, în care cercetează școala de prezent;
d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literelor fundaționale, la obținerea stipendiului de sub 2. din fundațiunea „Galliană”, ceteris paribus va avè preferință acela dintre concurenți, care va dovedi, că se trage din familia fondatorului, și anume din familia „Popu și Antonu”.

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B 3-4 au să prezente următoarele documente:

- a) Atestat de botez în original sau în copie legalizată;
b) testimoniu școlastic de cel puțin 4 clase elementare;
c) contractul încheiat cu măiestrul conform §-ului 61 al legii industriale (art. de lege XVII. din 1884) în original sau în copie legalizată și o adeverință dela măiestru despre succesul, cu care lucră;
d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;
e) adeverință dela părinți sau tutori, că sînt decisi a lăsa pe fiii sau pupili lor la învățătura până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în Sibiu la 21 August 1888.

G. Baritiu, Dr. Ioan Crișian, președ. secret. II. al Asociaț.

DICTIONAR român-germân și germân-român de Sab. Pop. Barcianu, Dr. D. P. Barcianu. Partea I. Română-germână. 704 pagini. Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. s'a 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărănicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoata. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărănic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapest, Arad, Timișoara, Sibiu, and others. Includes sub-tables for various lines and directions.